

طرح به مناسبت وفات حضرت ام البنین (س) - 21 / اسفند / 1395

درباره‌ی مصیبت حضرت اباالفضل (علیه الصلّاة و السّلام) به نظرم میرسید که یکی از بخشهای مهم و جذابی که میتواند این مصیبت را بیان کند، همان زبان حال مادر حضرت اباالفضل است ؛ همان «لا تدعوتی ویک امّ البنین»، یا آن شعر دیگری که به ایشان منسوب است. خب، این دو تا شعر است. البته اینها ترجمه‌ی شعری هم شده، ترجمه‌ی خیلی جالبی نیست، خیلی قوی نیست ؛ اما خود این یک عرصه است: مادری است ؛ صورت قبر چهار جوانش را که در کربلا شهید شدند، در بقیع میکشد و نوحه‌سرائی میکند و حماسه می‌آفریند.

[1390/خرداد/25](#)

لا تَدْعُوْنِي وَيَكِ أُمُّ الْبَنِيْنَ تَذَكِّرُنِي بِلِيُوْتِ الْعَرِيْنَ
وای بر تو مرا دیگر مادر پسران مخوان که مرا به یاد شیران بیشه ام می اندازی

كَانَتْ بَثُوْنَ لِيْ اُدْعَى بِهِمْ وَ الْيَوْمَ اَصْبَحْتُ وَ لَا مِنْ بَنِيْنَ
من پسرانی داشتم که به خاطر آنان مرا ام البنین می خواندند ولی امروز دیگر پسری ندارم

أَرْبَعَةٌ مِثْلُ نُسُورِ الرَّبِّيْ قَدْ وَاصَلُوا الْمَوْتَ يَقْطَعُ الْوَتِيْنَ
چهار پسر که مانند عقاب های کوهسار بودند و با بریده شدن رگ حیات یکی پس از دیگری به مرگ پیوستند

تَتَازَعُ الْخَرِصَانُ اَشْلَاءَهُمْ فَكَلَّتْهُمْ اُمْسَى صَرِيْعًا طَعِيْنَ
بر سر نعش آن ها نیزه ها به ستیزه برخاستند و همه آنان از زخم نیزه به خاک افتادند

يَا لَيْتَ شِعْرِيْ اُ كَمَا اَحْبَرُوْا يَاْنَ عَبَّاسًا قَطِيْعُ الْيَمِيْنَ
ای کاش می دانستم آیا چنان که خبر دادند ؛ عباس من دست راستش قطع شده بوده است؟